

Павукоподібні

Пишняк богдан 8А

Павукоподібні — одні з
найстародавніших мешканців суші.
Поширені всюди. Це хижаки, паразити —
кровососи і рослиноїдні. Представниками
павукоподібних є скорпіони, сінокоси,
павук — хрестовик, тарантули, кліщі тощо.
Відомо близько 40 тис. видів

Для павукоподібних характерний поділ тіла на головогруді і черевце (сегментоване у скорпіонів і не сегментоване у павуків). У кліщів відсутній поділ тіла на відділи. Ходильних кінцівок 4 пари. Очі прості. Вусиків немає. Органи дихання — трахеї або легені. Різностатеві

Гіло павукоподібних (довжина від 0,1 мм. до 17 см.) вкрите тонкою хітинізованою кутикулою, під якою розташовуються гіподерма і базальна мембрана. Кутикула виконує захисну функцію.

легеневих мішків і трахейними
трубочками. Трахеї відкриваються на
черевці дихальними отворами —
стигмами.

Органи зору — прості очі, розташовані на головогрудях (від 2 до 12). Чутливі волоски на педіпальпах сприймають коливання повітря; саме за ними павук дізнається про здобич, що потрапила в сітку. Розвинені також органи нюху й хімічного чуття.

черевці. Розмноження статеве.

Запліднення внутрішнє. Самка набагато більша за самця — в цьому полягають ознаки статевого диморфізму. Восени, після запліднення, самка павука плете кокон і відкладає в нього яйця. Вони зимують в коконі, а весною з яєць виходять

Органи виділення — еволюційно знову виниклі мальпігієві трубочки, які відкриваються в травний канал на межі середньої і задньої кишок, і коксальні залози — видозмінені метанефриди, що відкриваються біля основи першої пари ходильних кінцівок.

□ <http://subject.com.ua/biology/shans/61.html>

□ https://www.google.com.ua/search?q=%D0%BF%D0%B0%D0%B2%D1%83%D0%BA%D0%BE%D0%BF%D0%BE%D0%B4%D1%96%D0%B1%D0%BD%D1%96&rlz=1C1AVNG_enUA666UA667&espv=2&biw=1366&bih=634&source=Inms&tbm=isch&sa=X&sqi=2&ved=0ahUKEwjp9M-Go8rJAhWKBiwKHYA3CmUQ_AUIBigB&dpr=1

